

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Σύναξη των Ρώσων αγίων των εν Γαλλία τελειωθέντων

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4381/saint.aspx>
για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες
κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 16/7/2015 12:04:00 πμ

Δημιουργία εγγράφου: 12/05/2026 05:34:11

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 20 Ιουλίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 16/7/2015 12:04:00 πμ

Βιογραφία

Στις 20 Ιουλίου καθιερώθηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο να γιορτάζεται η σύναξη των Ρώσων αγίων των εν Γαλλία τελειωθέντων (δηλαδή που κοιμήθηκαν στη Γαλλία). Κατά βάσιν πρόκειται για νεομάρτυρες των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης, εκτός από τον άγιο Αλέξιο του Υζίν, που κοιμήθηκε πριν τον πόλεμο (1934 μ.Χ.).

Άγιος Δημήτριος (Κλεπινίν), πρεσβύτερος

Ο Άγιος Δημήτριος Κλεπινίν πέθανε στο στρατόπεδο της Ντορά, γιατί προσπάθησε να σώσει τη ζωή δεκάδων Εβραίων, από τους Ναζί, θέτοντας σε εφαρμογή ένα σύστημα πλαστών πιστοποιητικών βάπτισης.

Αγία Μαρία (Σκόμπτσοβα), μοναχή

Η Αγία Μαρία γεννήθηκε το 1891 μ.Χ. στην Ρίγα της Λετονίας και το όνομα της, πριν παντρευτεί, ήταν Ελισαβέτα Πιλένκο.

Οι γονείς της ήσαν πιστοί και ευσεβείς άνθρωποι που της μετέδωσαν από μικρή τα ουσιώδη της πίστης. Στα 14 της χρόνια θα πεθάνει ο πατέρας της, και η μικρή Ελισαβέτα θα νιώσει την αδικία του θανάτου, άρα και την απουσία του Θεού τον οποίο θεωρούσε πια ως ανύπαρκτο.

Το 1906 μ.Χ. μαζί με την χήρα μητέρα της θα μετακομίσουν στην Αγία Πετρούπολη, όπου θα αναμειχθεί με τους κύκλους των διανοουμένων ιδιαίτερα με τον ποιητή Αλεξάντερ Μπλοκ. Επίσης, όπως τόσοι άλλοι σύγχρονοι της, θα γίνει μέλος αριστερών πολιτικών οργανώσεων, «για να πολεμήσω την αδικία μέσα στον κόσμο» όπως έλεγε αργότερα.

Το 1910 μ.Χ. η Λίζα θα παντρευτεί τον Ντμίτρι Κούζμιν-Καράβιεφ, ο οποίος ήταν μέλος των «Μπολσεβίκων». Ένας γάμος που έγινε όχι από αγάπη, αλλά από συμπάθεια περισσότερο. Συνέχιζε τις επαφές της με πολιτικούς και πνευματικούς κύκλους, ενώ αν και θεωρούσε τον εαυτό της άθεο, αναζωπυρωνόταν το παλιό της ενδιαφέρον για τον Χριστό, περισσότερο όμως ως ηρωική μορφή.

Έτσι, παράλληλα με την συγγραφή ποιημάτων (είχε ήδη εκδώσει 2 ποιητικές συλλογές) αποφάσισε ν' ασχοληθεί με τις θεολογικές σπουδές.

Γράφτηκε λοιπόν στην Θεολογική Ακαδημία της Μονής του Αλεξάνδρου Νιέβσκυ στην Αγία Πετρούπολη, αλλά σημαντικά γεγονότα έμελλαν να συμβούν σε λίγο: ο γάμος της θα διαλυθεί το 1913 μ.Χ., αλλά τον Οκτώβρη του ίδιου έτους θα γεννηθεί το πρώτο της παιδί. Εμβαθύνοντας στις σπουδές της, παράλληλα όμως με την δική της προσωπική αναζήτηση της πίστης, θα συμπεράνει πως ο χριστιανικός ασκητισμός δεν συνίσταται στον βασανισμό του σώματος, αλλά το ενδιαφέρον για τις ανάγκες των άλλων ανθρώπων, μαζί με το ενδιαφέρον για καλυτέρευση των κοινωνικών συνθηκών. Έτσι στράφηκε προς το μικρό Σοσιαλεπαναστατικό Κόμμα τον οποίο ήταν μακρόθεν των ιδεών του Λένιν.

Τα γεγονότα τρέχουν. Καταδιώκεται από την μπολσεβίκικη εξουσία που προσπαθεί να στερηθεί στην Ρωσία. Λόγω φιλίας της με την γυναίκα του Λένιν διασώζεται από εκτέλεση. Ωστόσο η καταδίωξη της είναι ανηλεής: αν και εκλέχθηκε δήμαρχος της μικρής πόλης Άναπα, στην Μαύρη Θάλασσα, είναι τα χρόνια του εμφύλιου πολέμου και αυτή τη φορά θα την συλλάβουν οι Λευκοί, οι αντίπαλοι των Μπολσεβίκων. Θα γλυτώσει και πάλι την εκτέλεση, την φορά αυτή χάρη στον Δανιήλ Σκόμπτσοβ ο οποίος ήταν ο δικαστής της. Αργότερα θα τον ερωτευτεί, και το ειδύλλιο θα καταλήξει σε γάμο. Για την Λίζα πλέον η ζωή στη Ρωσία ήταν επικίνδυνη, ο εμφύλιος αιματοκυλούσε όλη την χώρα και οι Μπολσεβίκοι φαινόταν πως είχαν κερδίσει σημαντικά ερείσματα.

Μαζί με την οικογένεια της παίρνουν την πρωτοβουλία να μεταναστεύσουν, για να φτάσουν τελικά μετά από περιπέτειες στο Παρίσι το 1923 μ.Χ. Το 1926 μ.Χ. είναι χρονιά μεγάλης δοκιμασίας και θλίψης καθώς χάνει την κόρη της από μηνιγγίτιδα. «Ο θάνατος κάποιου αγαπημένου σου προσώπου ανοίγει διάπλατα τις πύλες της αιωνιότητας, ενώ ολόκληρη η φυσική ύπαρξη χάνει την σταθερότητα και την συνοχή της. Οι νόμοι του χθες έχουν καταργηθεί, οι επιθυμίες έχουν σβήσει, η απουσία νοήματος αντικατέστησε το νόημα.....πριν τον μαύρο λάκκο του τάφου, τα πάντα πρέπει να επανεξεταστούν, να συγκριθούν με το ψεύδος και την διαφθορά».

Η Λίζα όλο και πιο πολύ πια θα αφιερωθεί στην μελέτη και την κοινωνική εργασία στο Παρίσι. Έγινε μέλος της Ρωσικής Φοιτητικής Χριστιανικής Κίνησης, έργο που την έφερε σε επαφή με πάμφτωχους ρώσους μετανάστες στις πόλεις και τα χωριά σε όλη την Γαλλία.

Αναρωτιόταν διαρκώς για την αληθινή της κλίση στη ζωή. Της άρεσε να βοηθά τους αναξιοπαθόντες βλέποντας σ' αυτούς το αληθινό πρόσωπο του Χριστού, διότι για την Λίζα ο ανθρωπισμός και η φιλευσπλαχνία θεμελιώνονταν όχι σε κάποια κοσμική ηθική αλλά στα ίδια τα λόγια του Χριστού, γι' αυτό έμεινε στην διακονία αυτή στερεωμένη ως το τέλος. Από την άλλη αναρωτιόταν για το είδος της εργασίας της εντός του εκκλησιαστικού χώρου. Οραματιζόταν ένα διαφορετικό είδος κοινότητας, μοναστικής και αδελφικής συνάμα.

Ο Μητροπολίτης Ευλόγιος γνωρίζοντας τον κοινωνικό ακτιβισμό της Λίζας ανάμεσα στους πρόσφυγες, της πρότεινε να γίνει μοναχή. Η Λίζα συμφώνησε, υπήρχε όμως το πρόβλημα του υφιστάμενου γάμου της. Αν και διαφωνούσε στην αρχή, ο σύζυγος της θα συναινέσει στο εκκλησιαστικό διαζύγιο το 1932 μ.Χ. Λίγες εβδομάδες αργότερα στο παρεκκλήσι του Θεολογικού Ινστιτούτου του Παρισιού, στον Άγιο Σέργιο, θα γίνει η κουρά της, και το νέο της όνομα θα είναι Μαρία.

«Μοναχισμός μέσα στον κόσμο», όπως έλεγε η ίδια, θα είναι πια η αποστολή της, κάτι ολότελα διαφορετικό από την μέχρι σήμερα εμπειρία της Εκκλησίας, αλλά ταυτόχρονα ενταγμένο στην πρακτική της «οικονομίας» την οποία επέβαλαν οι καιροί.

Από δω και στο εξής η Μαρία αναλαμβάνει σημαντική δράση. Φτιάχνει ένα μικρό σπίτι που θα γίνει καταφύγιο όλων των κατατρεγμένων του Παρισιού, αλλά ταυτόχρονα και εστία συνάντησης σπουδαίων προσωπικοτήτων. Το 1937 μ.Χ. θα φτάσουν να σερβίρονται μέχρι και 120 γεύματα σε απόρους. Παρακαλούσε για το φαγητό των απόρων η ίδια, όλο το Παρίσι άρχισε να γνωρίζει την καλόγρια -ζητιάνα που κάπνιζε. Κατάφερνε όμως να συγκεντρώνει μεγάλες ποσότητες τροφής για όσους είχαν ανάγκη. Ο κάθε άνθρωπος εικονίζει τον Θεό, αυτό ήταν το μόνο της πιστεύω.

Ένας άλλος σημαντικός σταθμός υπήρξε η ίδρυση το 1935 μ.Χ. της «Ορθόδοξης Δράσης», ενός οργανισμού στον οποίο συμμετείχε η αφρόκρεμα της ρωσικής διανοήσης. Χάρη στις δωρεές που ελάμβανε από υποστηρικτές της όχι μόνο στην Γαλλία, αλλά και από χώρες του εξωτερικού, κατόρθωσαν να υλοποιήσουν ένα μεγάλο εύρος σχεδίων όπως την δημιουργία ξενώνων, καταφυγίων, σχολείων, την παροχή βοήθειας στους ανέργους και στους ηλικιωμένους, την έκδοση βιβλίων κλπ.

Ο μοναχισμός όπως τον αντιλαμβάνονταν η Μαρία βρισκόταν σε συμφωνία πνεύματος με όλη την υπερχλιετή παράδοση και εμπειρία των ασκητών πατέρων και μητέρων, διέφερε μόνο στους τύπους, στην μορφή δράσης. Η Μαρία δεν απομακρύνθηκε από τον κόσμο σωματικά, γιατί ο κόσμος την χρειαζόταν. Είχε όμως απομακρυνθεί από το πνεύμα του κόσμου. Ήταν παρούσα ανάμεσα στους αδελφούς του Χριστού γιατί τούτη ήταν η κλίση της- όμως ο κόσμος δεν την έκανε ποτέ δική του. Παρέπεμπε στα λόγια του Ιωάννη Χρυσοστόμου για την θεία λειτουργία που τελείται μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας επί της Αγίας Τραπέζης. Η Τράπεζα τη φορά αυτή ήταν το σώμα και η καρδιά των ανθρώπων.

Το Παρίσι στις 14 Ιουνίου 1940 μ.Χ. θα πέσει στα χέρια των ναζί. Ήταν η σειρά των Εβραίων να δεχτούν την αγάπη της. Για να γλυτώσει πολλούς που κινδυνεύαν με σίγουρο αφανισμό, τους προμήθευε πλαστές βεβαιώσεις ότι είχαν βαπτιστεί χριστιανοί. Ήταν βέβαιη πως σε μια παρόμοια κατάσταση και ο ίδιος ο Χριστός θα έπραττε έτσι.

Τελικά, και αφού κατάφερε να περιθάψει δεκάδες Εβραίους στο σπίτι της και να προσφέρει βοήθεια σε πολλά παιδιά τον καιρό της κατοχής, οι ναζί θα την συλλάβουν για να την στείλουν στο στρατόπεδο του Ravensbruck στην Γερμανία όπου έζησε 2 χρόνια κι αυτό χάρη στην ασκητική της ζωή. Ο θάνατος θα βρει την Μαρία τον Μάρτιο του 1945 μ.Χ., την Μεγάλη Παρασκευή. Οι λόγοι του θανάτου της δίστανται. Υπάρχουν κάποιοι που την αποδίδουν στις κακουχίες του στρατοπέδου συγκέντρωσης, άλλοι ότι ήταν σ' αυτούς που επιλέχθηκαν να εκτελεστούν, ενώ υπάρχουν και μαρτυρίες ότι πήρε την θέση ενός άλλου Εβραίου φυλακισμένου για εκτέλεση.

Ο θάνατος της όμως δεν ήταν δυνατό να σβήσει την μνήμη της από την Εκκλησία. Οι διασωθέντες του πολέμου που την γνώρισαν θα προκαλέσουν το ενδιαφέρον γύρω από τις ιδέες της και την ανθρωπιστική της συνεισφορά. Λίγο μετά την λήξη του πολέμου δοκίμια και βιβλία θ' αρχίσουν να γράφονται γι' αυτή, στα Γαλλικά και τα Ρωσικά. Βιογραφίες δημοσιεύτηκαν, και ρωσικό φιλμ γυρίστηκε το 1982 μ.Χ.

Το 2013 μ.Χ., το δημοτικό συμβούλιο του τομέα 15 του Παρισιού της 4ης Νοεμβρίου και το Συμβούλιο της πόλης των Παρισίων της 12ης Νοεμβρίου ψηφισαν ομόφωνα την ονοματοδοσία ενός δρόμου με το όνομα της Αγίας Μαρίας Σκόμπτσοβα, δρόμος που βρίσκεται μεταξύ των αριθμών 84-88 στο Λουρμέλ. Η πρωτοβουλία ανήκει στον αντιδήμαρχο Ghislène Fonlladosa, υπεύθυνο πολιτιστικής κληρονομιάς και νέων τεχνολογιών του Παρισιού.

Άγιος Γιούρι (Σκόμπτσοφ), υιός της Αγίας Μαρίας

Ο Άγιος Γιούρι πέθανε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, όπως και η μητέρα του.

Άγιος Ηλίας (Φονταμίνσκυ)

Ο Άγιος Ηλίας ήταν έντονα πολιτικοποιημένος, αριστερός, όμως υποστήριξε χριστιανικές προσπάθειες στη Γαλλία. Βαφτίστηκε ορθόδοξος λίγο πριν την αποστολή του στο Άουσβιτς από τους ναζί, όπου και βρήκε το θάνατο στις 19 Νοεμβρίου 1942 μ.Χ., σε ηλικία 62 ετών.

Άγιος Αλέξιος (Medvedkov), πρωθιερέας εν Υζίν Σαβοΐας.

Ο Άγιος Αλέξιος (γενν. 1867 μ.Χ.) ήταν ιερέας σ' ένα μικρό χωριό στην περιοχή της Αγίας Πετρούπολης, όμως το 1918 μ.Χ. (με την επικράτηση του αθεϊστικού καθεστώτος) συνελήφθη και, στη συνέχεια, δραπέτευσε στην Εσθονία, όπου εργάστηκε ως ανθρακωρύχος. Το 1930 μ.Χ. έφυγε στη Γαλλία, όπου τοποθετήθηκε εφημέριος στη ρωσική κοινότητα του Υζίν από το μητροπολίτη Ευλόγιο Gueorguievskii. Εκεί υπηρέτησε το λαό του με αυταπάρνηση και κοιμήθηκε, ασθενής από καρκίνο, το 1934 μ.Χ.

Ήταν ένας πραγματικός ησυχαστής, βαθύς εργάτης της προσευχής, πράος, σχεδόν ντροπαλός, που δεν υπερασπίστηκε τον εαυτό του ακόμη κι όταν κάποιες μερίδες ενοριτών του κινήθηκαν συκοφαντικά εναντίον του (κατηγορώντας τον ότι δεν είναι «καθώς πρέπει», επειδή φοράει φτωχά άμφια κ.τ.λ.), στην πραγματικότητα επειδή δε μπορούσαν να τον προσεταιριστούν στις πολιτικές ομάδες τους.

Το σώμα του, μαζί με τα άμφιά του, βρέθηκε άφθαρτο κατά την ανακαίνιση του νεκροταφείου του Υζίν το 1956 μ.Χ.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

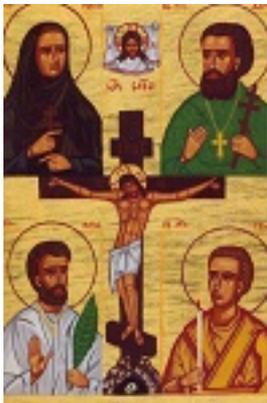
Σύναξη των Ρώσων αγίων των εν
Γαλλία τελειωθέντων

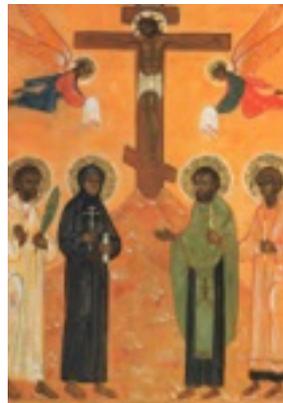
Σύναξη των Ρώσων αγίων των εν
Γαλλία τελειωθέντων

Σύναξη των Ρώσων αγίων των εν
Γαλλία τελειωθέντων

Σύναξη των Ρώσων αγίων των εν
Γαλλία τελειωθέντων

Σύναξη των Ρώσων αγίων των εν
Γαλλία τελειωθέντων

Σύναξη των Ρώσων αγίων των εν
Γαλλία τελειωθέντων

Σύναξη των Ρώσων αγίων των εν
Γαλλία τελειωθέντων

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Αγία Μαρία Σκόμπτσοβα

Άγια Μαρία Σκόμπτσοβα

Άγιοι Μαρία Σκόμπτσοβα και Γιούρι Σκόμπτσωφ

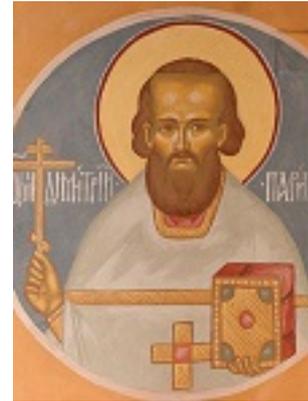
Άγιοι Μαρία Σκόμπτσοβα και Δημήτριος Κλεπινίν

Άγιοι Μαρία Σκόμπτσοβα και Δημήτριος Κλεπινίν

Άγιος Δημήτριος Κλεπινίν

Άγιος Δημήτριος Κλεπινίν

Άγιος Δημήτριος Κλεπινίν

Άγιος Δημήτριος Κλεπινίν

Άγιος Γιούρι Σκόμπτσωφ

Άγιος Ηλίας Φονταμίνσκυ

Άγιος Αλέξιος Medvedkov

Άγιος Αλέξιος Medvedkov

Οπτικοακουστικό Υλικό

Παραπομπές

1. [ΝΕΚΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ](#)
2. [ΝΕΚΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ](#)
3. [Προσκυνητής](#)